

Nieuwsbrief

Stedenband

Leiden

-

Toruń

2015 nummer 2, december

Het jaar 2015 spoedt ten einde

We beleven de donkere dagen voor Kerst, die verlicht worden door lichtjes in de kerstbomen en volop feestverlichting van winkels straten en huizen.

We zijn bezorgd over wat in de wereld gebeurt. De vele slachtoffers door aanslagen en oorlogsgeweld. De vele vluchtelingen in opvangkampen en asielzoekerscentra. Tijdens Kerst- en Oud en Nieuwdagen wordt teruggekeken op wat het jaar ons geboden heeft en wat we van het nieuwe jaar kunnen verwachten.

2015 was een goed jaar voor de Stedenband.

De traditionele ontvangst van onze gasten uit Toruń van 3 tot en met 7 juni was weer zeer geslaagd. Op woensdag 3 juni ontvingen we ook nog een grote groep gepensioneerden uit Toruń, voor wie een stadswandeling werd georganiseerd.

En vers in ons geheugen liggen nog onze zeer geslaagde herfstreis van 20 t/m 25 oktober met het koor van de Muziekschool o.l.v. Wim de Ru, en de Ontmoetingsavond op 14 november in het Loggebouw met het heerlijke Poolse buffet en de presentatie van het boek "En nog is Polen niet verloren" door Thijs Papôt, voormalig correspondent van de Wereldomroep.

Het ziet er naar uit dat we er dit jaar ook financieel uitkomen nu ons door de Gemeente nog een aanvulling op de subsidie is beloofd.

Met een goed gevoel gaan we het nieuwe jaar tegemoet in de vaste overtuiging ook dan de banden met onze zusterstad Toruń te kunnen verstevigen.

Een puntje van zorg hebben we wel. Het wordt namelijk steeds moeilijker om voldoende gastouders te vinden. Ik doe hierbij daarom een dringende oproep aan onze achterban, om mee te helpen dit probleem voor de komende ontvangst van onze gasten uit Toruń (die 25 t/m 28 mei zal plaatsvinden) te helpen oplossen.

Frans Cornelisse, voorzitter

Inhoudsopgave

Wat vonden de jongeren van Toruń	2
Glaskunstenares Sophie Diatchenko	3
Verslag van 17de busreis naar Toruń	4
Foto-impressie van de oktoberreis naar Toruń	6
Fietscontacten Leiden - Toruń	8
Ik was er weer niet bij	10
De ontmoetingsavond	11

Mede namens de werkgroepleden van onze Stedenband wensen wij iedereen fijne Kerstdagen toe, een goede jaarwisseling en een gelukkig en meer vreedzaam 2016

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia i szczęśliwego Nowego Roku

Wat vonden de jongeren van Toruń?

Greet Dusseldorp vroeg een aantal jonge Toruńgangers wat zij van de stad vonden. Hier enkele uitspraken:

Nieuwsbrief Stedenband Leiden-Toruń 2015, nr. 2, december

Colofon

Redactie: Greet Dusseldorp, Aggie van der Hoek

Opmaak: Aggie van der Hoek

Stedenbandwerkgroep Leiden – Toruń

Voorzitter: Frans Cornelisse

Tel: 071- 5763535; E-mail: frans@cornelisse.nu

Secretaris: Carel van Ingen

E-mail: cenrvaningen@casema.nl

Website: <http://home.kpn.nl/leiden-torun/>

Facebook: [Twincityorganisation Leiden-Torun](https://www.facebook.com/TwincityorganisationLeiden-Torun/)

Twitter: @LeidenTorun

Giro: NL66 INGB 0004 8780 29

t.n.v. STG Stedenband Leiden-Toruń

Foto: Jan Oldenburger

Glaskunstenares Sophie Diatchenko

De reis naar Toruń was ook dit jaar weer een succes. Er was een gevarieerd programma en de mensen hebben genoten van het bezoek aan Toruń en kasteel Malbork.

Diverse mensen hadden een eigen programma. Zo ook Sophie Diatchenko, een glaskunstenares uit Leiden. Zij ontwerpt, maakt en restaureert glas-in-lood ramen, en maakt glazen sieraden. Ze wilde in Toruń graag in contact komen met creatieve ontwerpers van glas-in-lood. In Toruń zijn diverse kunstenaars die zich daarmee bezig houden. In een van de winkelstraten is nog een klein winkeltje te vinden waar je het maken van glas-in-lood kunt zien. Diverse engeltjes die daar zijn gemaakt sieren nu de huiskamers in Leiden en omgeving.

Het bezoek aan Toruń is Sophie zo goed bevallen dat een volgend bezoek al op het programma staat. Haar gastheer op de Copernicusuniversiteit komt waarschijnlijk in 2016 naar Leiden, hij is welkom.

Sophie is geboren in Parijs, maar woont al 30 jaar in Nederland. Zij heeft het vak al werkend geleerd. Op de Hogewoerd heeft ze een atelier en een winkel waar haar kunstwerken worden verkocht. Sophie is een veelzijdig glaskunstenares. Zij ontwerpt op verzoek kleine en grote glas-in-lood ramen en scheidingswanden voor huizen, daarnaast restaureert ze oude ramen in huizen en kerken. (De ramen van de Sint Jozefkerk in Zeist zijn bijvoorbeeld door haar gerestaureerd). Oude tuinbanken krijgen een nieuwe 'look' door in de leuning glas-in-lood aan te brengen, zodat het zonlicht er doorheen schijnt.

Behalve engelen in verschillende kleuren en maten, maakt ze ook sieraden. Ze gebruikt hiervoor het liefst 300 jaar oud glas. Dit glas is wel moeilijk te bewerken, maar de structuur van het oude glas maakt een sieraad mooier dan eenzelfde sieraad van nieuw glas.

Op aanvraag worden workshops gegeven in het maken van glas-in-lood, in Tiffany (glas in koper gevat) of in het maken van een glasmozaïek.

Sophie in haar atelier

Greet Dusseldorp

Sophie wil graag uitleg geven over haar vak.
Bent u geïnteresseerd?
Bezoek dan de winkel op de Hogewoerd 156, Leiden.

Inschrijven voor een workshop kan via sophie@Istainedglass.nl
of telefonisch 06-39760290.

Meer informatie www.istainedglass.nl

Verslag van 17e busreis naar Toruń, 20-25 oktober 2015

Na alle voorbereidingen die de werkgroep stedenband weer gepleegd had (werven deelnemers, reserveren bus, regelen van programma's in Toruń via Jagna Wajda) was het dinsdagavond 20 oktober weer zover. De 43 deelnemers, waaronder 13 jongeren van het koor van de muziekschool o.l.v. Wim de Ru en 2 begeleidende ouders, druppelden het zaaltje van de Petruskerk aan de Lammenschansweg binnen, al of niet met afscheidnemers. Wilbert en Luud Hettinga hadden zoals gewoonlijk de koffie bruin staan om de reiskoorts een beetje te beteugelen.

Nadat vastgesteld was dat iedereen aanwezig was werden de tassen en rolkoffers ingeladen: de hotelbagage, Poortgebouw-bagage en de bagage van de koorleden (die bij gastgezinnen ondergebracht waren) per bestemming bij elkaar.

Na telling van het aantal passagiers (een zich na elke stop herhalende procedure) kon ik om 21.00 uur het vertreksein geven aan de twee chauffeurs. Dat waren onze oude trouwe Jack (kort geleden gepensioneerd maar voor ons toch weer op komen draven) en zijn maat Nico, ook een hele gezellige oude bekende. De hele reis zouden Jack en Nico met een opgeruimd gemoed alle mogelijke en onmogelijke toeren uithalen om ons overal veilig af te leveren. Niets was hen te veel en ze bleven altijd even vriendelijk en behulpzaam.

Er klonk nog lang een geroezemoes in de bus (bij een aantal deelnemers ondersteund door een bescheiden slokje wijn, want als de stewardess het niet komt brengen moet je toch voor je zelf zorgen!). Maar na een plasstop na de Duitse grens werd het snel rustiger. Doordat we twee chauffeurs hadden was er geen noodzaak voor stops tussendoor, zodat we tot aan de Poolse grens door konden karren. Om 06.15 uur reden we Polen binnen. Om 7.00 uur stopten we een uur om te ontbijten en Złoty's te pinnen bij McDonalds.

Twee uur rijden verder kwamen we aan in Gniezno, de allereerste hoofdstad van Polen (vanaf ± 1000 na Chr.). Gniezno (de naam betekent 'nest') werd volgens de legende gesticht door de Poolse oervader Lech. Die zag op deze plek hoe een witte adelaar zijn nest verdedigde, tegen de achtergrond van een bloedrode ondergaande zon. Vandaar de witte adelaar in het Poolse wapen en de kleuren van de Poolse vlag: rood en wit.

Sint Adalbert kathedraal

Gniezno, met 70.000 inwoners, is een voorbeeld van een middelgrote Poolse provinciestad, goed voor een eerste kennismaking met Polen. Hier bezochten we de allereerste Poolse kathedraal, de indrukwekkende Sint Adalbert kathedraal. Verder was er in de winkelstraat één banketbakker (Cukierna) met koffie en een enorme sortering gebak, die op zijn vier stoeltjes aan twee tafeltjes successievelijk bijna alle Leidenaren mocht begroeten.

Fietstocht, en dan is er koffie ...

Om half één ging het door naar Toruń, waar we om half drie over de brug reden en de stad in zijn volle glorie zagen liggen. Na een eerste (hernieuwde) kennismaking met de stad liepen we vanaf het standbeeld van Copernicus gezamenlijk naar de traditionele ontvangst in de kantine van de universiteit. We lieten ons de rode bietensoep en kleine saucijzenbroodjes goed smaken en nadat Jagna met ons het programma had doorgenomen kon het bezoek aan Toruń echt beginnen!

In de volgende dagen waren er gezamenlijke activiteiten (ontvangst door de gemeente Toruń in de fraai gerestaureerde meelfabriek; zeer interessante excursie naar het grote kasteel Malbork bij Gdańsk; bezoek aan optreden van koren in de muziekschool; fietstocht door Toruń en over de nieuwe Weischsel-brug; bezoek van historische openlucht-opvoering rondom Adam Freytag, de 17de eeuwse Toruńse vestingbouwer die in Leiden studeerde) en/of ging men zijn eigen weg (wandelen door de stad; de markt bezoeken; elkaar toevallig tegen komen en dan gezamenlijk ergens gezellig iets drinken of eten).

Vervolg op pagina 5

Vestingbouwer Adam Freytag in onderhandeling met een monnik van het klooster betreffende het bouwen van een vestingwal op het terrein van het klooster. Onderdeel van de historische openlucht-uitvoering.

Op zaterdagavond werd het bezoek afgesloten met de afscheidsavond in het Poortgebouw. Als altijd werden we onthaald met een schitterend buffet. Als speciale act kregen we (net toen Theo Westgeest even naar het toilet was) bezoek van Sint Nicolaas. Het was de Goedheiligman ter ore gekomen dat Polen harde werkers waren en hij zocht nieuwe werknemers in verband met de Zwarte Pieten crisis in Nederland.

Om 20.00 uur namen we afscheid van onze gastheren en gastvrouwen. Jagna zwaaide ons als altijd uit met een glas wijn in haar hand. Een geweldig geslaagd bezoek was weer ten einde. De terugreis verliep voorspoedig. Na een stop bij de McDonalds ging het in één keer door naar Nederland, waar om 7.00 uur ontbeten werd. Om 9.30 uur (een record!) kwamen we weer veilig en wel in Leiden aan. Op naar de 18de reis in 2016!!

Carel van Ingen

Foto's: Carel van Ingen

*Bezoek aan kasteel Malbork in Gdańsk
Foto: Carel van Ingen*

Foto-impresie van de oktoberreis naar Toruń

In de bus ...

Centrum van Gniezno

Uitzicht op Toruń

Maquette van de vesting

Gevecht tijdens historisch openluchtspel

Bezoek aan kasteel Malbork

De fietstocht ...

... ging ook over de nieuwe brug

Zingen tijdens het afscheidsbuffet

Foto's: Jan Oldenburger

Fietscontacten Leiden - Toruń

Een en twintig jaar geleden, mei 1994, bezocht ik voor het eerst Polen en Toruń. Vanuit De Haagse Hogeschool had in 1990 mijn toenmalige collega Leen Kroon een studentenuitwisseling met de Faculteit Economie & Management van de Copernicus Universiteit opgezet. Tien studenten uit de (regio) Den Haag vervulden hun stage gedurende vijf maanden bij bedrijven in Toruń. Halverwege die periode mocht ik 'poolshoogte' bij de studenten en hun bedrijven nemen en de Universiteit contacten.

Het werd voor mij een geweldige ervaring met een land dat met veel vallen en opstaan bezig was om een draai te maken naar zoiets als een markteconomie en daarnaast heel nadrukkelijk toonde over een eigen cultuur en geschiedenis te beschikken. Door een van de Polen wel aangeduid als het bezit van 'een Slavische ziel'.

In die week zou ik zes bedrijven en de Universiteit gaan bezoeken. Ik had de indruk dat Toruń met ongeveer 200.000 inwoners redelijk overzichtelijk zou zijn. Daarom vroeg ik bij mijn aankomst naar mogelijkheden om een fiets te huren. Daar werd toen smakelijk om gelachen en vervolgens aan mij duidelijk gemaakt, dat dit getuigde van een wel erg Nederlandse blik. Fietsen kunnen de inwoners van Toruń wel, maar zij doen dit op de stoep en alleen op de weg als de politie een stoet fietsers begeleidt. De rijwegen waren echt voor auto's bedoeld. Ik heb daarna in die week voor vervoer vooral gebruik gemaakt van de goedkope taxi's die op bijna elke hoek staan. En in die tijd ook ervaren dat de taxichauffeurs stevig reden in vaak zeer oude auto's en op wegen die veel gaten vertoonden.

De jaren daarna mocht ik mijn bezoeken aan Toruń, de Universiteit en de bedrijven met stagelopende studenten voortzetten. En ik heb de volgende jaren gemerkt hoe van alles veranderde: het winkelaanbod, de hotels, de restaurants, de auto's, de wegen, het gebruik van Engels. Maar heel lang niet het fietsen. Nou ja, rond 2000 kwam een eerste fietspad in Toruń bij de campus van de Universiteit, maar na een paar honderd meter hield deze even plotseling weer op. Tot enkele jaren terug een groep jongeren in Toruń, zoals ook in andere Poolse steden, een fietsersbond oprichtten. Rowerowy Toruń. Een activistisch gezelschap dat aandacht wil voor het fietsen en voor een behoorlijke stedelijke fietsinfrastructuur. Daarvoor komen zij eens per maand met enkele honderden medestanders samen om een rondrit door de stad te maken en aandacht te vragen voor een adequate fietsvoorziening. Door hen is deze actie genaamd: 'de kritische massa rit'. Als zij qua deelnemers de benodigde kritische massa bereiken, dan zal de gemeente en het stadsbestuur van Toruń aan hun eisen tegemoet moeten komen.

Voorjaarsbezoek 2015 vanuit Toruń

Twee van de actieve deelnemers van fietsersbond, Asia en Pawel, zijn al enkele keren naar Leiden gekomen tijdens het jaarlijkse voorjaarsbezoek vanuit Toruń. Op donderdag 4 juni jl. haal ik hen op bij hun gastgezin in de Leidse wijk Roomburg. Een jaar daarvoor zijn we rond het Braassemmeer gereden. Dit jaar heb ik hen gemaild met hen naar Zoetermeer te fietsen. Pawel is direct gaan zoeken en meldt mij enthousiast dat hij dan graag de nieuwe fietsbrug genaamd Jan Waaijerbrug wil zien. Voor mij dan nog een onbekende fietsverbinding. Maar Google ontsluit voor mij ook dit geheim.

Op de zonnige junidag fietsen wij via Zoeterwoude Zuidbuurt over het Kerkpad naar de Weipoort en vervolgens rijden wij via Benthuizen Zoetermeer binnen. Voor het eerst heb ik te maken met mensen die heel enthousiast zijn over Zoetermeer. Prachtige fietspaden, vervolgens een lang stuk fietsweg, een weg waarop de auto te gast is en zich moet houden aan de snelheid van fietsers. Pawel maakt de ene foto na de andere. Foto's die hij op de website van de fietsersbond zal plaatsen. Om naar de eigen leden en naar het gemeentebestuur van Toruń het bewijs te leveren dat er nog heel veel fietsinfrastructuur gerealiseerd kan worden. Uiteindelijk komen we bij de Jan Waaijerbrug. Een brug over een snelweg en een spoorbaan waarbij fietsers voor vier vervolgrichtingen kunnen kiezen. Letterlijk en figuurlijk het hoogtepunt van deze dag.

Jan Waaijer Fietsbrug in Zoetermeer

Tegenbezoek herfst 2015 aan Toruń

Een tegenbezoek vindt plaats in de afgelopen herfstweek. Op zaterdag 25 oktober zijn negen van de 44 deelnemers aan de reis te gast bij Rowerowy Toruń in ... *de Meelfabriek*. Net als Leiden heeft Toruń een leegstaande Meelfabriek. Maar sneller dan bij ons heeft deze een nieuwe bestemming gekregen. Voor een deel hostel en ontvangstruimte voor onder meer de gemeente en voor een ander deel een nieuw Technologie museum. Rowerowy Toruń zorgt voor negen fietsen en dan gaan we de nieuwe fietspaden in Toruń ontdekken. Bij nieuw aan te leggen doorgaande wegen worden in Toruń nu afzonderlijke fietspaden aangelegd. En zo fietsen we kilometers lang over fietspaden langs de grote volkswijk Rubinkova. Als we dan afslaan komt de nieuwe brug over de Wisła (Weichsel) in zicht. Hier wordt het prachtig. De beboste oevers laten de gele herfststooi van de bomen zien en zo fietsen we naar de

linkeroever. Van daar fietsen we aan de stille en beboste kant van Toruń. We ontdekken een voormalige Duitse begraafplaats en weer later komen we op de bekende Panoramaplaats van Toruń op een open plek aan de rivier. Dan zijn we al bijna bij de oude brug over de Wisła. De oude brug heeft officieel naast de autobanen alleen een voetgangersdeel. Maar, mits je rustig fietst, worden fietsers getolereerd.

Plan is om dit deel van de brug te verbreden met een afzonderlijk voetgangers- en fietsersdeel. Na het verlaten van de brug is het leuk om dit keer eens fietsend in plaats van wandelend door de oude stad te rijden. Bij de Meelfabriek leveren we onze fiets weer in. Toruń is onmiskenbaar bezig een fietsstad te worden. Maar voor het echt een fietsstad is, zal er nog heel water door de Wisła stromen.

Wim Vreeburg

Foto's: Pawel Wisniewski

Fietstocht 25 oktober 2015, het Panoramapunt met zicht op de oude stad Toruń

Ik was er weer niet bij

Inmiddels ben ik voor de 18de keer in Toruń in Polen geweest, niet in 18 jaar, omdat ik ook tussendoor nog ben geweest. In die tijd ben ik in contact gekomen met een weeshuis annex kindertehuis.

Samen met wijlen Daniël van Schoonderwoerd den Bezemer hebben we daar jaren geleden een omgebouwde transportbus naar toe gebracht. Deze werd betaald door Maaïke Mentink en haar man Ton Kwist van Winston en Partners. Een paar jaar terug bleek dat de bus een beetje aan zijn einde begon te komen. Directrice Grazina Brezinska probeerde mij te strikken voor een andere bus. We zaten midden in de bekende crisis dus ik kon haar niets beloven. Wel heb ik toen mezelf beloofd te kijken wat ik zou kunnen bereiken.

Vorig jaar begon het er al een beetje op te lijken. Echter door splittingsen van de grote kindertehuizen naar Familie Kinder Huizen (FKH) was ik vorig jaar in een Familie Opvang Huis, gerund door paters (sic) waar Grazina nu ook werkte. Ik had daar niet zo'n goed gevoel bij. Mijn vriendin in Toruń, die ook gezinsplanning en adoptiewerk doet, kwam met een ander idee. Een Familie Kinder Huis. Dit is een instantie welke ook onder toezicht staat van Regionaal Centrum voor Sociaal Beleid van de gemeente Toruń.

Dit FKH is ontstaan door een echtpaar met twee eigen kinderen waarvan de laatste ruim 6 maanden aan het zuurstof heeft gelegen. Moeder Aniela had het voornemen als de zorg voor deze kinderen goed verloopt dan kunnen we er ook meer verzorgen. En zo geschiede.

Na meerdere cursussen en opleidingen heeft het echtpaar nu de status om een opvanghuis voor zorgbehoevende kinderen te runnen. Naast hun eigen twee kinderen hebben ze thans (okt. 2015) zeven andere kinderen binnen hun "Familie". Kinderen die begeleid worden door verschillende -agogen, artsen en ziekenhuizen. Maar vooral door een echtpaar dat de moeder en de vader voor deze kinderen zijn. Dit in tegenstelling tot de grotere wees- en kindertehuizen.

V.l.n.r. Bram Pater, Anna Sobisiak van een adoptiecentrum en Aniela Wojciechowska de moeder bij het overhandigen van kinderkleding en speelgoed
Foto: Bram Pater

Ik had speciaal voor hen vier grote tassen met kinderkleding en speelgoed meegenomen vanuit Leiden, welke onder zeer veel dank werden aanvaard. Onder genot van overheerlijk zelfgemaakt gebak en koffie hebben we m.b.v. Google Translate en een tablet een goed gesprek gehad.

Ook hier is een busje van groot belang. Het echtpaar heeft een kleine Fiat waarmee vader dagelijks naar zijn werk gaat als zwembad onderhoudsmonteur. Echter omdat die kinderen vaker dan normaal naar een arts of ziekenhuis moeten is een andere auto zeer gewenst. Juist ook omdat dit FKH op 23 km van het centrum van Toruń ligt.

Tijdens ons overleg bleek dat een 9-persoonsbus te groot is. De moeder, Aniela, reikt net tot aan mijn schouders. We hebben daar ter plaatse bekeken wat dan de wens zou zijn. Daar zijn meerdere opties uit gekomen. Hoe het ook zij, vóór de kerst heeft dit kindertehuis een nuttig vervoermiddel.

Op de foto ziet u de auto die geschonken zal worden door de Stichting Steun aan Dom Dziecka te Leiden. De verwachting is, dat deze sleutels in het centrum van Toruń overhandigd gaan worden op donderdag 17 december om 10:00 uur. Datum van vertrek uit Leiden is gepland op 14 december.

Zo zijn er die dagen meerdere gesprekken geweest. Dat zijn mijn excuses waarom ik weer niet bij de excursies was. De vrije zaterdag heb ik besteed aan wat mooie foto's maken van de prachtige herfstkleuren. En Coby? Die weet de weg naar de Russische Markt waar je behalve goedkope schoenen en jassen ook die lekkere Krówka's kunt kopen. We moeten ook aan onze eigen kinderen denken!!

Bram Pater

Voorzitter Stichting Steun aan Dom Dziecka

<http://www.stichting-dom-dziecka.eu/>

En ja, er *blijft* geld nodig voor de extra steun, waar wij voor staan.

Wilt u ons steunen, maak dan een bedrag over op rekening: NL34INGB0009205387 t.n.v. B. Pater o.v.v. Familie Kinder Huis in Toruń

De ontmoetingsavond

Napraten, lezing, quiz en gezellig samenzijn

Op 14 november was er een bijeenkomst in de loge aan de Steenschuur voor nieuwe en oude bezoekers aan Toruń.

Er werd nagepraat over de laatste reis en genoten van een heerlijke Poolse maaltijd. Deze was bereid door Jan, de kok met ervaring op het gebied van Oost-Europees koken.

En nog is Polen niet verloren

VERHALEN UIT HET HART VAN EUROPA

Na de maaltijd volgde een lezing door Thijs Papöt, voormalig correspondent in Polen voor de Wereldomroep.

Thijs (links) is een van de twee schrijvers van het boek “En nog is Polen niet verloren”. Het boek geeft een inkijk in het leven in Polen na de val van de Berlijnse muur in 1989. Er komen verschillende onderwerpen aan bod, zoals het leven in Nova Huta een industriële buitenwijk van Krakau met 200.000 inwoners en gebouwd naar de ideeën van Stalin, maar ook wordt de invloed van paus Paulus in Polen beschreven. De paus was zelf ooit woonachtig in Krakau. Na de lezing beantwoordde Thijs de verschillende vragen van de aanwezigen.

Amber Zabicki (links) had grappige en slimme quizvragen over Polen bedacht, die moesten worden beantwoord door te gaan zitten of te blijven staan.

Winnaar van de quiz was Jan Oldenburger (links), die als bezoeker en als fotograaf goede kennis heeft van Toruń. Als cadeau kreeg hij het boek “En nog is Polen niet verloren”.

Thijs Papöt wordt bedankt door Amber.

Na afloop was er gelegenheid voor het aanschaffen van een gesigneerd boek. Daarna was er nog een gezellig samenzijn waarbij foto's van vroeger en nu werden bekeken.

Greet Dusseldorp
Foto's: Jan Oldenburger

Word vriend van de Stichting Stedenband Leiden-Toruń

Met uw steun (€ 25,- per jaar) als vriend van de stichting krijgt u:

- regelmatig informatie via onze uitgebreide online nieuwsbrief
- gratis toegang tot de jaarlijkse ontmoetingsavond
- gratis folders over Toruń
- korting op de busreis in de herfstvakantie naar de historische stad Toruń

Als vriend wordt u tevens geregeld op de hoogte gehouden hoe en waaraan uw donatie wordt besteed. U kunt uw bijdrage overmaken op girorekening NL66 INGB 0004 8780 29 t.n.v. de Stichting Stedenband Leiden - Toruń met vermelding 'donateur'.

Wij zijn een culturele ANBI, waardoor u als particulier 1,25 keer uw bijdrage kunt aftrekken van de belasting. Ondernemingen die onder vennootschapsbelasting vallen mogen dit bedrag 1,5 keer aftrekken in hun aangifte.

Bij voorbaat hartelijk bedankt voor uw steun!

www.leiden-torun.eu

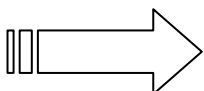
Logeeradressen gezocht

Ook in 2016 verwachten wij weer een groep bezoekers uit Toruń. Zij verblijven van 25 tot 28 mei in onze stad. En net als voorgaande jaren zoeken wij logeeradressen voor deze mensen.

Hebt u ruimte en lijkt het u leuk een of twee mensen gedurende deze periode als gast te hebben, dan kunt u zich aanmelden bij:

s.schoonhoven@casema.nl (Tel. 06-30421722)

of een mail naar: leidentorun@yahoo.com

Wilt u meer foto's zien van de herfstreis?

Op de website van de stedenband <http://home.kpn.nl/leiden-torun/> staan links naar foto's, gemaakt door Jan Oldenburger en Bram Pater.